

TIẾNG CHUÔNG KHUYA

Cư sĩ Liên Hoa

Người lãng tử đã rong ruổi qua bao đoạn đường đời, trên những bước dài phiêu bạt. Đôi khi nghe trên vai hân lên những dấu ấn, nặng nề, vương mang. Phải chăng cuộc làm người là ảo mộng, là phù du như sương đọng sớm mai, trên cành lá muôn lần thay hoa đổi lá. Phải chăng phút giây chỉ là mỏng manh trên dòng đời sinh tử sinh trong dòng thời gian hay “ một niệm là thiên thu”.

Thấm nhuần giáo lý của Phật đà, người con Phật luôn đối diện với tâm mình để nhận chân những cảm xúc nổi trôi lôi kéo con người trong thăng trầm, cuốn theo vinh nhục, lao xao. Ô hay! Mỗi dòng tâm là những nỗi niềm hiu quạnh, cô đơn, nên chúng cần níu kéo những sóng ngầm đồng thanh đồng điệu bao quanh làm bạn lũ, duyên hợp, thành hình như những mắc xích nối liền, dày xéo trên tâm con người. Có đôi khi đó là những cơn thịnh nộ, hoài vọng, tham đắm, chắt chiu, thay hình đổi dạng kéo thân tâm thích ứng mỗi đoạn tình đời, tình xảo như là thực có, thực tình. Nhưng khi những vá vúi, mắc xích của vọng tâm bị cháy bùng trong con mắt thiền quán trí tuệ nhìn soi thấu, làm rơi rụng và hiện nguyên hình trạng là vọng, là cảnh sắc vọng thân. Người thi sĩ, kẻ làm cuộc hành giả bỗng tỉnh mộng trong cơn say, giật mình thức giấc thấy mình đang ôm lấy mảnh trăng tâm cười vang trong sương gió.....

*buổi sớm mai, vừa bừng tỉnh giấc
bước chân nghe nặng dấu lao đao
đời rã mối, vòng theo sinh tử
lòng trần vương nợ cảnh hao, gầy*

*Từng đêm khuya, lắng nghe chuông gọi
tiếng ngân về, vọng khắp bờ môi
trong sương gió, điệu âm hằng nở
tự trong tâm, châu ngọc sắc đầy*

*tiếng chuông vang ray rúc hồng trần
trên đỉnh núi, muôn chim ca hát
trời trong xanh, không dấu lưu hình
hoà bình đến nở tình đất ngọt*

*lời kinh bỗng, lủa hồng nhen nhúm
tâm cuộc đời ẩn nhụy hoa sen
đường trần thế, đất chân thanh tịnh
nơi từng phương mà ứng hiện ba đời.....*

Một phút giây xúc động (20.06.2008)